

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 257/2013
27.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.В., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.В., адвоката Р.В., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сомбору Кв 295/13 од 01.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 2628/13 од 12.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.В., поднет против правноснажних решења Основног суда у Сомбору Кв 295/13 од 01.07.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 2628/13 од 12.09.2013. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сомбору Кв 295/13 од 01.07.2013. године одбачена је молба браниоца осуђеног Б.В. за повраћај у пређашње стање од 12.06.2013. године, као неблагоприятна.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 2628/13 од 12.09.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.В. изјављена против првостепеног решења.

Бранилац окривљеног Б.В., адвокат Р.В., поднео је захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних решења због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 4. став 1. Закона о амнестији са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине првостепено и другостепено решење и наложи Апелационом суду у Новом Саду да одлучи о жалби браниоца окривљеног изјављеној против решења Основног суда у Сомбору Кв 295/13 од 01.07.2013.(09.04.2013) године којим је утврђено да окривљени не подлеже амнестији.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.В. нема прописан садржај.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП-а), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног Б.В. у захтеву за заштиту законитости као разлоге подношења захтева наводи повреду кривичног закона - члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 4. став 1. Закона о амнестији иако је захтев поднео против решења Основног суда у Сомбору Кв 295/13 од 01. јула 2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 2628/13 од 12.09.2013. године, којима је одлучено о молби браниоца осуђеног за повраћај у пређашње стање и жалби изјављеној на то решење.

С`обзиром на садржај захтева и решења против којих је захтев поднет, нејасно је која је повреда закона истакнута као разлог побијања тих решења, с`обзиром на то да из целокупне садржине захтева не произлази ни једна повреда процесног закона због које се правноснажна решења побијају.

Наиме, означена повреда члана 4. став 1. Закона о амнестији не односи се на цитирана правноснажна решења нижестепених судова, јер овим решењима суд није одлучивао о захтеву за примену Закона о амнестији на окривљеног, па је код напред наведеног, Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић, с.р.**